

Δεκαπενταύγουστος στην Κάλυμνο (ΦΩΤΟ)

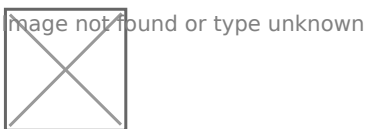
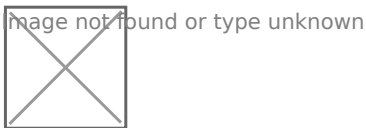
Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λέρου, Καλύμνου και Αстуπαλαίας

Το “Πάσχα του καλοκαιριού”, η Κοίμηση της Θεοτόκου, εορτάστηκε και στην Κάλυμνο με κατάνυξη και με παρουσία πολλών προσκυνητών, ντόπιων και ομογενών, σε πολλά παρεκκλήσια, όπως στην Παναγία την Χρυσοχειριά στο Κάστρο της Ενορίας Αγίου Αθανασίου, στην Παναγία Φανερωμένη της Ενορίας Αγίου Μάμαντος, στην Παναγιά του Γλυκιού της Ενορίας Αγίου Νικολάου στο λιμάνι, στην ενορία Αρχαγγέλου, στην ενορία Αναστάσεως, κ.α.

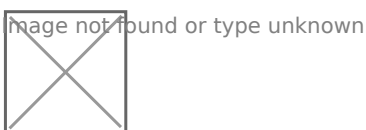
Παντού πολύς κόσμος κατέκλυσε τις Εκκλησίες για να ζητήσει την βοήθεια της Παναγίας μας.

ΕΝΟΡΙΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ- ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ 2021 (Παλαιοχριστιανική Βασιλική Ευαγγελιστρίας).

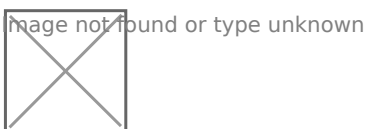
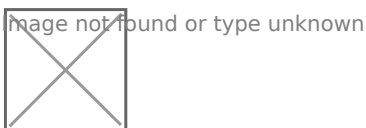
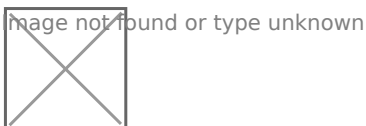

ΚΑΣΤΡΟ ΧΡΥΣΟΧΕΡΙΑΣ ΚΑΛΥΜΝΟΥ (ΕΝΟΡΙΑ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ)

Με λαμπρότητα και κατάνυξη τελέστηκε η πανηγυρική ακολουθία του όρθρου και η Θεία Λειτουργία επί τη ευκαιρία του Δεκαπενταύγουστου, της Κοιμήσεως της Θεοτόκου στο Κάστρο της Χρυσοχεριάς, στο ομώνυμο Εκκλησάκι της Παναγίας «Αμολύντου» της Βρεφοκρατούσης της Ενορίας Αγίου Αθανασίου Καλύμνου.

Την ενορίατίμησαν, μεταξύ άλλων, ο Δήμαρχος Καλυμνίων κ.Δημήτριος Διακομιχάλης, η Αντιδήμαρχος κ.Ρένα Μαγκάκη, οι Δημοτικοί Σύμβουλοι κ.κ. Μικές Ρήγας, Μιχαήλ Μπούκης, Γεώργιος Μελάς, κ.α.

ΤΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΣΤΗΝ ΚΑΛΥΜΝΟ.- ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΧΑΤΖΗΘΕΟΔΩΡΟΥ

15 Αυγούστου, 2021

Ρε, που πάμε;-Γράφει ο Γεώργιος Χατζηθεοδώρου* - kalymnos-news.gr

Image not found or type unknown

Το πιο λατρεμένο πρόσωπο του χριστιανισμού, μετά τον ίδιο το Χριστό, είναι ασφαλώς η **Παναγία**. Στο πρόσωπό της δεν βλέπει μόνο τη Θεοτόκο, αλλά και τη μεγάλη Μάνα που η αγάπη της σκεπάζει όλους μας και γίνεται αρωγός μας για να ξεπεράσουμε κάθε δύσκολη στιγμή του βίου μας, και ως υπέρτατη μεσίτρια και μεσιτεύει στον Υιό της για όλους τους χριστιανούς, για όλο το γένος των ανθρώπων.

Πέραν αυτού για μας ειδικά τους Έλληνες η Παναγία είναι ιστορικά και **η υπέρμαχος στρατηγός** που προστάτευσε και εξακολουθεί να προστατεύει διαχρονικά το Έθνος μας. Για το λόγο αυτό οι εκκλησιές στον ελλαδικό χώρο που είναι αφιερωμένες στο όνομά της και οι εορταστικές εκδηλώσεις προς τιμήν της είναι συντριπτικά περισσότερες και μεγαλύτερες από κάθε άλλο άγιο της Εκκλησίας μας.

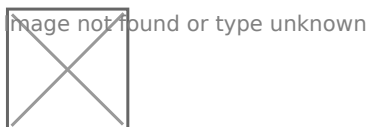
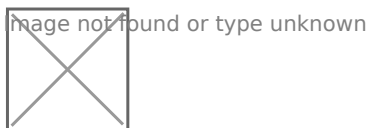
Από τον κανόνα αυτό δεν μπορούσε να υστερήσει και ο φιλόθρησκος λαός της Καλύμνου και το απέδειξε με τις πάμπολλες εκκλησιές που έχτισε και εξακολουθεί να χτίζει στο όνομά της από τη μια άκρη του νησιού που έως την άλλη: Παναγιά η Γαλατιανή, η Απεκοή, Βαγγελίστρα, η Γαλατού, του Γλυκιού, η Γραφιώτισσα, η Θωμάενα, η Καλαμιώτισσα, του Κάστρου, η Κυ-ρά, η Κυρά Ψηλή, η Κυρά Χωστή, Λιμνιώτισσα, τω λ-Λουβώ ή Λαφασσού, η Ξένη, η Μυρτιώτισσα, η Παλιοπαναγιά,, η Υπαπαντή ή Κουβούσενα, τω ρ-Ρεικιώ, της Τελέντου, τω Τσουκχουώ ή Χαριτωμένη, η Φανερωμένη, η Χρυσοχειριά, η Ψεριμιώτισσα, η Ψιλιανή, του Παραδείση, του Καμαριού και άλλες που σίγουρα μου διαφεύγουν.

Τον Αύγουστο, το μήνα της Παναγιάς, γιορτάζεται η Κοίμηση ή καλύτερα- σύμφωνα και με τον υμνωδό- η μετάσταση της Μητέρας της ζωής, της Θεοτόκου, « προς την ζωήν». Είναι ίσως η μεγαλύτερη για τους Έλληνες γιορτή μετά την Ανασταση και ο λαός την ονομάζει το Πάσχα του καλοκαιριού.

Στην Κάλυμνο η εορτή αυτή παίρνει γενικό και πάνδημο εκκλησιαστικά χαρακτήρα, με πανηγυρίζοντες τους περισσότερους στο όνομά της ναούς, ανεξάρτητα εάν αυτοί έχουν οικοδομηθεί και αφιερωθεί όχι την Κοίμηση αλλά άλλο γεγονός που αφορά τη ζωή της Παναγιάς όπως π.χ. τη Γέννηση, τα Εισόδια, τον Ευαγγελισμό κλπ.

Πληθωρικοί όπως και στις άλλες εκδηλώσεις του βίου τους, οι Καλύμνιοι γιορτάζουν την **Κοίμηση της Θεοτόκου** με ειδικές πανηγύρεις και με αθρόα συρροή πιστών στις εκκλησιές: Του Παραδείση, του Καμαριού, της Γαλατιανής, του Γλυκιού, της Χωστής, της Τελέντου, της Μυρτιώτισσας, της Κυράς, της Χρυσοχεριάς, της Κυρά Ψηλής, της Φανερωμένης, των Βοθυνών, τω Τσουκχουώ.

Παλιότερα πανηγύριζαν μόνο οι εκκλησιές: της Παναγιάς των Τσουκχουώ στη Χώρα, την πρώτη Μητρόπολη και τωρινό καθεδρικό ναό του νησιού, **της Κυρά Ψηλής στο Βαθύ, της Γαλατιανής, στα Αργινώντα και της Τελέντου.**

Σήμερα με την εξάπλωση των συνοικισμών και την ευκολία της μετακίνησης έχουν απλωθεί οι πανηγυρισμοί και στις άλλες εκκλησιές. Παλιά στις εκκλησιές της Κυρά Ψηλής της Γαλατιανής και της Ψεριμιώτισσας, το βράδυ της παραμονής και μετά τον εσπερινό προσφέρονταν ρεβύθια του φούρνου-νηστεία γαρ-, ανήμερα δε σφάζονταν αρνιά -σαν σε Πάσχα- και ακολουθούσε μεγάλο γλέντι με τα τοπικά όργανα, τη τσαμπούνα, το βιολί και το λαούτο. Το ίδιο και λίγο αργότερα στην Παναγιά της Τελέντου.

Στην **Παναγιά των Τσουκχουώ,** την αρχόντισσα, προσφέρονταν μετά τον εσπερινό λουκούμι και ρακί (γίνεται μέχρι σήμερα). Σιγά σιγά όμως μετά τους εσπερινό σ' αυτές τις εκκλησιές άρχισε να γίνεται γλέντι όχι μόνο με παραδοσιακά όργανα αλλά και με άλλα ξενόφερτα και βέβαια η νηστεία να καταργείται ως επί το πλείστον από το βράδυ και να προσφέρονται πλέον επ' αμοιβή από τα πέριξ

κέντρα διασκέδασης πάσης λογής κρεατικά και σουβλάκια από τις επί ταυτού προχειροστημένες ψησταριές.

Σήμερα έχει επεκταθεί και σε άλλες εκκλησίες η προσφορά των ρεβυθιών, αλλά, με εξαίρεση τη Ψέριμιώτισσα, έχει σχεδόν εκλείψει το σφάξιμο των αρνιών . Αλλωστε, αυτό γινόταν ανήμερα και όχι την παραμονή και ανήμερα πολύ λίγοι πάνε πια σήμερα στις εκκλησιές ,κοιμούνται μετά από το ολονύχτιό τους ξενύχτι στα κέντρα διασκέδασης που με την ευκαιρία έχουν και αυτά την τιμητική τους.Κάνουν και επιταφίους και τους περιφέρουν - κακώς αυτό και εκτός της παράδοσης,δεδομένου ότι μόνο για το Χριστό καθιέρωσε η Εκκλησία Επιτάφιο και περιφορά-,παρά την υπάρχουσα σχετική απαγορευτική πατριαρχική εγκύκλιο. Εξ' άλλου εδώ που τα λέμε όσοι πάνε στα πανηγύρια αυτά πολύ λίγο ακούνε κάτι από τα λόγια των παπάδων και των ψαλτών. Το πανηγύρι βρίσκεται στη ψυχή τους και δεν αισθάνονται την ανάγκη να το νιώσουν μέσα από τα θεία λόγια και τα ψάλματα. **Κοσμικοποίηση λοιπόν.**

Όμως είναι και πράγματα που μένουν αναλλοίωτα μέσα από τις εποχές και χαρακτηρίζουν και σηματοδοτούν τις συνήθειες και το χρώμα των εκδηλώσεων κάθε τόπου. Η αναφορά είναι για την πανήγυρη της μεγάλης Παναγιάς της Καλύμνου,του καθεδρικού ναού της Χώρας,της Παναγιάς τής Κεχαριτωμένης ή όπως συνήθισε ο κόσμος να λέει , της Παναγιάς τω Τσουκχουώ. Εκεί,σαν να έχει σταματήσει ο χρόνος, τα πάντα είναι και μένουν όπως παλιά,σύμφωνα με την καλύμνικια παράδοση. Όποιος έχει την ανάγκη και θέλει να ακούσει εσπερινό ή θεία λειτουργία την ημέρα της εορτής της Κοίμησης της Θεοτόκου, να βιώσει την εκκλησιαστική λειτουργική μεγαλοπρέπεια και να αισθανθεί σε όλο του το μεγαλείο το θρησκευτικό δέος, δεν έχει παρά να βρεθεί την ημέρα εκείνη κάτω από τους θόλους της. Και αντικρύζοντας το χρυσοποίκιλτο τέμπλο της να ακούσει από τους πάντα πολύ καλούς ψάλτες της να ψάλλονται υποδειγματικά και αβίαστα, κατά το παλιό ψαλτικό ύφος της Καλύμνου, οι θεσπέσιοι προς τιμήν της Παναγιάς ύμνοι « **Ω του παραδόξου θαύματος η πηγή της ζωής εν μνημείω τίθεται.....**» Την σην δοξάζουσιν κοίμησιν εξουσίαι, θρόνοι, αρχαί, κυριότητες....»,να ακούσουν τους τερετισμούς, να δουν την αρτοκλασία με τους πολλούς άρτους, στον εσπερινό και το πρωί να τους υπενθυμίσει το Δοξαστικό των αίνων ότι με την κοίμηση της Παναγιάς, συνέβη το επερφυσικό γεγονός κατά το οποίο « **αι νεφέλαι, τους Αποστόλους, αιθερίους διήρπασαν**» , τους «κοσμικώς διεσπαρμένους» για να τους φέρουν εμπρός στο σεπτό σκήνωμα της Θεοτόκου, προκειμένου αυτοί να το κηδέψουν «σεπτώς μελωδούντες, την φωνήν του Γαβριήλ, Χαίρε Κεχαριτωμένη ο Κύριος μετά Σου»

.Και είναι πολλοί αυτοί που έρχονται στην Παναγιά την Κεχαριτωμένη, ιδίως οι

ξενητεμένοι μια και αυτή αποτελεί γι' αυτούς θεμελιακή αναφορά νόστου
« Ω Παναγιά τω Τσουκχουώ,πού'σαι μέσα στη χ-Χώρα, βλέπε μου το
παιάκι μ-μου κάθε στιγμή γ-και ώρα».

Όπως να έχουν τα πράγματα και παρά τις όποιες αλλαγές η παράδοση
καλά κρατεί το ίδιο και η πίστη και η αγάπη προς την πιο γλυκειά μητέρα
των ανθρώπων, την Παναγία.

πηγή: “Κάλυμνος news”